

Księga Ezechiela

Rozdział 36

1. Zaś ty, synu człowieka, prorokuj o górach izraelskich i powiedz: Góry Izraela! Posłuchajcie słowa WIEKUISTEGO! 2. Tak mówi Pan, WIEKUISTY: Ponieważ wróg o was wołał: Hejże, hej! A o odwiecznych wyżynach: Przypadły nam w dziedzictwie! 3. Dlatego prorokuj i oświadczyć: Tak mówi Pan, WIEKUISTY: Właśnie z tego powodu, że zewsząd przeciw wam ziają i dyszą, byście przypadły w dziedzictwie pozostałym narodom i poszły na obmowę języków oraz ludzką gawędę; 4. dlatego góry Izraela posłuchajcie Pana, WIEKUISTEGO! Tak mówi Pan, WIEKUISTY, do gór i pagórków, do parowów i dolin, do opustoszałych zwalisk i opuszczonych miast, które stały się łupem oraz urągowskim dla pozostałych, okolicznych narodów. 5. Dlatego tak mówi Pan, WIEKUISTY: Zaprawdę, w ogniu wzniciającym Me rozjątrzenie przemawiam przeciw tym pozostałym narodom i przeciw całemu Edomowi bo w pełnej radości serca oraz z pogardą w duszy, upatrzyły sobie na dziedzictwo Moją ziemię; gdyż porzucono ją na łup. 6. Więc prorokuj o ziemi izraelskiej i oświadczyć górą, pagórkom, parowom oraz dolinom: Tak mówi Pan, WIEKUISTY: Oto jestem! Przemawiam w Moim rozjątrzeniu i oburzeniu, bo poniosłyście hańbę od narodów. 7. Dlatego tak mówi Pan, WIEKUISTY: Ja podnoszę Moją rękę; zaprawdę, narody, które was otaczają – one poniosą swoją hańbę! 8. Zaś wy, góry izraelskie, rozkrzewicie swoje gałązki oraz przyniesiecie swój owoc dla Mego ludu – Izraela, bo bliski jest ich powrót. 9. Oto Ja idę do was oraz ku wam się zwracam, więc będziecie uprawiane i obsiewane. 10. Rozplenię na was ludzi – razem cały dom Izraela; miasta będą zamieszkane, a rumowiska odbudowane. 11. Rozplenię na was ludzi i czworonożnych, rozrodzą się i rozmnożą; osiedlę was jak za dawnych czasów i uszczęśliwię was bardziej niż w waszej przeszłości, byście poznały, że Ja jestem WIEKUISTY! 12. Sprowadzę na was ludzi – Mój lud izraelski; wezmą cię w posiadanie, więc pozostaniesz ich dziedzictwem i więcej ich nie osierocisz. 13. Tak mówi Pan, WIEKUISTY: Ponieważ o was powiadają: Jesteś tą, która pożera ludzi i osieroca swą własną ludność; 14. dlatego nie będziesz nadal pożerała ludzi, a swojej własnej ludności więcej nie osierocisz – mówi Pan, WIEKUISTY. 15. Nie dam ci już słyszeć zniewag narodów, nie poniesiesz nadal urągowskiego ludów, a twej ludności nie przyprowadzisz już do upadku – mówi Pan, WIEKUISTY. 16. I doszło mnie słowo WIEKUISTEGO, głosząc: 17. Synu człowieka! Ci z domu Izraela, gdy mieszkali na swej ziemi, skalali ją swoim postępowaniem oraz swoimi sprawami; ich postępowanie przede Mną było jak nieczystość odosobnionej kobiety. 18. Zatem, z powodu krwi, którą wylewali na ziemi i skalania swoimi bałwanami, wylałem na nich Mój gniew. 19. Rozproszyłem ich między narody i zostali rozwiani po ziemiach; osądziłem ich według ich postępowania oraz według ich spraw. 20. A kiedy to doszło do narodów, do których przybyli, zniesławili Me święte Imię, ponieważ o nich mówiono: To jest lud WIEKUISTEGO, a wyszli z Jego ziemi! 21. Ja jednak się ulituję z powodu Mojego świętego Imienia, które dom Izraela zniesławił pomiędzy narodami, do których przyszli.

22. Dlatego oświadczyć domowi Izraela: Tak mówi Pan, WIEKUISTY: Nie z powodu was to czynię, domu Izraela, lecz dla Mego świętego Imienia, które zniesławiliście pomiędzy narodami, do których weszliście. **23.** Uświęcę Moje wielkie Imię, zniesławione pomiędzy narodami, pośród których je zniesławiliście; a narody poznają, że Ja jestem WIEKUISTY – mówi Pan, Bóg – gdy będę w was uświęcony przed ich oczami. **24.** Zbiorę was z pośród narodów, zgromadzę was ze wszystkich krajów i przyprowadzę was do waszej ziemi. **25.** Pokropię was czystą wodą, zatem będziecie czysti; oczyszczę was ze wszystkich waszych plugastw oraz ze wszystkich waszych ohyd. **26.** I dam wam nowe serce oraz złożę w waszym wnętrzu świeżego Ducha; z waszego ciała usunę kamienne serce i dam wam serce żywe. **27.** Tak, Mojego Ducha złożę w waszym wnętrzu oraz sprawię, byście postępowali według Moich uczynków sprawiedliwości, przestrzegali Moich sądów i je spełniali. **28.** Zamieszkacie na ziemi, którą oddałem waszym przodkom, i będziecie dla Mnie ludem, a Ja będę dla was Bogiem. **29.** Wyzwolę was ze wszystkich waszych plugastw, przywołam zboże i je rozplenię, a głodu do was nie dopuszczę. **30.** Rozplenię też owoc drzewa i plon pola, byście, z powodu głodu, nie ponosili nadal hańby pomiędzy narodami. **31.** I wspomnicie na wasze niegodziwe postęпки; na wasze sprawy, które nie były dobre, i wzgardzicie sami sobą z powodu waszych nieprawości, jak i z powodu waszych bezceństw. **32.** Nie z powodu was Ja to czynię mówi Pan, WIEKUISTY; niech to będzie dla was świadome! Wy, za wasze postęпки, powinniście się wstydić i rumienić, domu Izraela! **33.** Tak mówi Pan, WIEKUISTY: W dniu, w którym was oczyszczę ze wszystkich waszych nieprawości, znowu zaludnię miasta, a rumowiska będą odbudowane. **34.** Spustoszona ziemia będzie uprawiana, mimo, że była pustynią w oczach każdego przechodnia. **35.** Wtedy powiedzą: Jak się ta spustoszona ziemia przemieniła w Ogród Rozkoszy; i nawet miasta zburzone, opustoszałe i rozwalone teraz są ogrodzone i zamieszkane! **36.** A narody, co pozostaną wokół was, poznają, że Ja, WIEKUISTY, odbudowałem rozwalone i zasadziłem opuszczone. Ja to wypowiedziałem, WIEKUISTY, i spełnię! **37.** Tak mówi Pan, WIEKUISTY: Jednak będę jeszcze powolnym dla domu Izraela, abym im to uczynił; lecz rozmnożę ich niby stada ludzi! **38.** Jak stada poświęconych ofiar, jak stada Jeruszałaim podczas jej uroczystości. Tak, zburzone miasta staną się pełne ludzkich gromad, i poznają, że Ja jestem WIEKUISTY!

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012